

ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1. Εκείνος παρουσιάστηκε σε αυτούς για να τον δουν να κάθεται σε скаμνί δίπλα στη φωτιά και να γευματίζει από ξύλινο πιάτο. Περιφρόνησε τα πλούτη των Σαμνιτών και οι Σαμνίτες θαύμασαν τη φτώχεια του. Δηλαδή όταν είχαν φέρει σε αυτόν μεγάλη ποσότητα χρυσού σταλμένο από το δημόσιο ταμείο τους, για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε το πρόσωπο με το γέλιο και αμέσως είπε.

Φροντίζει και προνοεί να μη γίνουν γνωστά τα σχέδιά μας από τους εχθρούς, αν αρπάξουν την επιστολή (αν αρπαχθεί η επιστολή). Γι' αυτό το λόγο στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει ότι θα φτάσει γρήγορα με τις λεγεώνες του. Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο.

B1.

- 1.- γ
- 2.- α
- 3.- δ
- 4.- β
- 5.- ε

B2.

- 1.- στ
- 2.- α
- 3.- δ
4. γ
5. β

Γ. 1.

noster

hostibus

tergorum

eques

maiore

caedi

illud / illius

id

pondera

vultus

re

celerius / celerrime

pericula

Γ. 2.

gesserint

cernetur

fite

miraturos esse / miratos fore

allatum

utens / usurus / usus

dic

curabimus

misit

adeundo

potuisset

abice

Δ1α.

eis αντικείμενο του ρήματος occurunt

Assidentem κτηγορηματική μετοχή από το spectandum (αισθήσεως σημαντικό), αναφέρεται στο se, λειτουργεί ως κατηγορούμενό του

Risu αφαιρετική οργανική του τρόπου στο ρ. risit

Consilia υποκείμενο του ρήματος cognoscantur

Ob rem εμπρόθετος προσδιορισμός του εξωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο ρ. mittit

Δ1β. Δευτερεύουσα ονοματική, βουλητική πρόταση, εισάγεται με τον σύνδεσμό *ne* (αρνητική), εκφέρεται με υποτακτική γιατί το περιεχόμενό της είναι κάτι το επιθυμητό, συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα (*cognoscantur*), γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (*curat, providet*), υπάρχει ιδιομορφία ως προς την ακολουθία χρόνων, η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό το ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της, συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας, λειτουργεί ως αντικείμενο των ρημάτων *curat, providet*

Δ2α. *missum* (επιθετική μετοχή) *quod missum est/erat*

Veritus (αιτιολογική μετοχή) *quod veritus erat* (αντικειμενική αιτιολογία)

Quod veritus esset (υποκειμενική αιτιολογία)

Cum veritus esset (η αιτιολογία είναι αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας)

Δ2β. ‘*Ego cum legionibus celeriter **ad**ero*’

ΧΙΩΤΗΣ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ